

El reequilibri territorial de Catalunya.

La Garrotxa

agi per endavant, la meua oposició a l'actual projecte del Túnel de Bracons, fet amb poca sensibilitat vers el territori que travessa, amb un túnel a cota massa alta i amb afectació innecessària de terrenys i conreus. Fa la impressió que si fos un projecte fet per a la polèmica, no podria haver estat més encertat.

He de manifestar, no obstant, el meu convenciment que l'actual xarxa de carreteres de la Garrotxa serveix únicament per a la Garrotxa neorural i turística, però que pel manteniment d'un nivell d'activitat industrial i de població similars a l'actual, així com per accedir a un nivell d'equipaments, Universitat i serveis, similar a la resta de Catalunya, es precisa la millora de l'accessibilitat de la xarxa i es fa indispensable executar la variant de Castellfollit i l'enllaç amb Vic pel Túnel de Bracons amb un projecte adequat i respectuós amb el medi natural per on discorre, per salvar els 12 kms. que separen l'entrada de la Vall de Joanetes amb l'accés de Torelló, 5 dels quals s'han de fer en túnel.

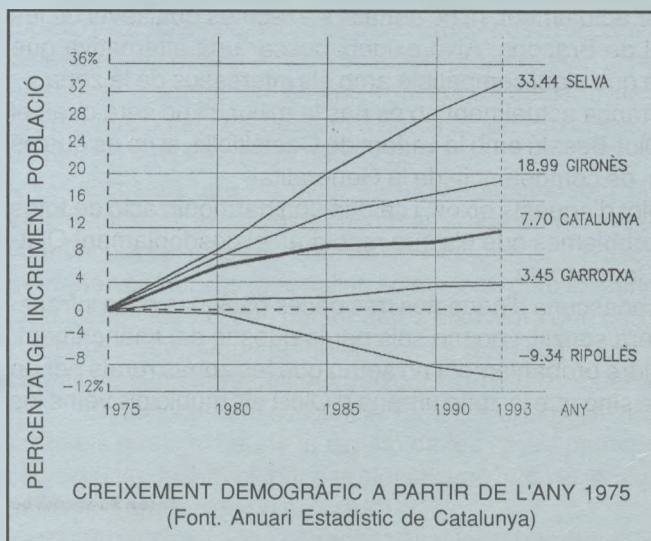
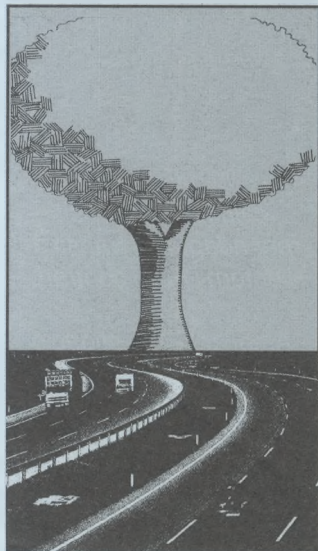
Des del meu punt de vista, no es pot sostreure el problema de les comunicacions de la Garrotxa, del context global de Catalunya.

La Garrotxa forma part d'aquest conjunt de la Catalunya interior que lentament i paulatinament va perdent activitat econòmica i població en favor de la Catalunya litoral i prelitoral, en un procés de progressiu desequilibri, provocat per la tendència a la concentració de l'activitat econòmica, que facilita l'economia lliberal de mercat, en la qual estem immersos.

La dolenta situació geogràfica respecte als principals eixos de comunicació de comarques com el Berguedà o el Ripollès han comportat un transvasament d'activitat econòmica i població, d'aquestes comarques tradicionalment industrials, cap a àrees més ben localitzades. Malauradament, igual que en les dues comarques citades, els futurs censos de població de la Garrotxa donaran amb tota probabilitat creixements negatius, a curt o mitjà termini.

El mateix procés de despoblament que han sofert els petits nuclis rurals, es pot veure repetit, a una altra escala, en aquestes comarques de l'interior, on gent ben preparada i amb iniciativa, es desplaça a comarques properes, on la universitat, els serveis i la llinda de població els permet gaudir de millors oportunitats per a ells i els seus fills, en un transvasament de població que no s'equilibra en sentit contrari.

Les grans inversions fetes en infraestructures i equipaments, al llarg dels darrers anys, així com les inversions programades (tren d'Alta Velocitat, Pla del Delta del Llobregat, desdoblament de la N-II, Pla d'Infraestructures del MOPTMA, etc.) totes elles en el corredor litoral o en la Catalunya que «creix», reforçarà encara més aquest progressiu desequilibri en vers l'interior del país, on únicament s'estabilitza la població en àrees de creixement turístic, amb nivells de població molt baixos, com és el cas de la Cerdanya, el Pallars o la Vall d'Aran.

El creixent pes del sector serveis, en detriment del sector industrial, també comportarà en un termini mitjà, una més gran tendència encara a la concentració de l'activitat econòmica i la població en àrees urbanes grans.

Pocs estudis hi ha fets sobre l'avaluació d'aquest procés i sobre el desplaçament de l'activitat econòmica. El Pla Territorial General de Catalunya basa bona part dels seus esforços a analitzar aquest fet i proposa, com una de les seves principals finalitats, corregir aquest desequilibri, encara que no concreta les mesures per aconseguir-ho.